

Елисавета Багряна

Остров

И пак, догарящ, отмалял, денят увисна
на тъмните криле на вятърната мелница.
Като вълна вечерната прохлада писна
челата на рибарите и бедните преселници.

Животът някъде върви с железни стъпки
и с главоломен устрем. Някъде събития
върхлитат и бушуват. Хиляди претъпкани
съдби човешки и народи вихъра помита.

Тук само ехото едва-едва достига
като притихнал морски шум, или пък вечен
моряшки разговор, след някакво пристигане,
за бури и за корабокрушения далечни.

И тези бедни, прости хорица, откъснати
от оня свят кипящ, оставени на божиите
ръце, без ропот кърпят мрежите си скъсани
и щом са сити – мирен е животът и несложен...

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11765>]